

(ב) רשיון מסוג ב, המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, שיקוימו במשך תקופה נקובה, אשר לא תעלה על שבוע אחד, וכן
(ג) רשיון מסוג ג, המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, במשך תקופה נקובה שתעלה על שבוע אחד אך לא תעלה על שנה אחת.”

4. סעיף 12 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיופקע סעיף-קטן (1) שבו, ויוחלף בסעיף-הקטן הבא:—

תיקון סעיף 12 של הפקודה העיקרית.

„(1) אדם כל-שהוא, המשתמש במקום כל-שהוא למין כל-שהוא של שעשועים לרבים בלא שיהיה באחיותו רשיון תקף (ת"ו קמוצה; קו"ף צרוייה) בגין השימוש באותו מקום לאותו מין של שעשועים לרבים, או מפר כל תנאי הגבלה או צמצום; שהוטלו באותו רשיון, יהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס שלא יעלה על מאה פונט או למאסר לפרק-זמן שלא יעלה על שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד.”

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת רופאי-שיניים (קביעות זמניות),

מס' 67 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את החוק, המסדיר את ההתעסקות בריפוי-שיניים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת רופאי-השיניים (קביעות זמניות), 1947. שם קצר.

2. במקרה של אדם, אשר —

קביעות המתייחסות להענקת תעודת-היתר לחיילים משוחררים להתעסק בריפוי שיניים. מס' 1 ל'ש' 1945.

(א) במלחמה שהתחילה באירופה ביום האחד בספטמבר, 1939, היה חבר לחילות היבשה, הים או האוויר של הוד רוממות, או לחיל כל-שהוא מחילות היבשה, הים או האוויר של בעל-ברית כל-שהוא מבעל-בריתו של הוד רוממות, או לחיל כל-שהוא מחילות היבשה, הים או האוויר הנספחים אל חילות היבשה, הים או האוויר של הוד רוממות או הנמצאים תחת פקודתם; וכן
(ב) שוחרר, נפטר או שולח בכבוד מכל חיל מאותם חילות.

רשאי המנהל —

(i) למרות כל דבר הכלול בסעיף-קטן (1) של סעיף 7 מפקודת רופאי-השיניים, 1945, המגביל את התקופה להגשת בקשה על תעודת-היתר לעסוק בריפוי-שיניים — להעניק תעודת-היתר כזאת, משיגיש כל אדם כזה בקשה לא יאוחר משנים-עשר חודש למן תחילת תקפה של הפקודה הזאת;

מס' 1 ל'ש' 1945.

(ii) למרות כל דבר הכלול בפסקה (א) של סעיף-קטן (1) מסעיף 7 של פקודת רופאי-השיניים, 1945 — להעניק לאדם כזה תעודת-היתר לעסוק בריפוי-שיניים, אם היה אותו אדם עוסק בריפוי-שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים, במשך אותה תקופה, אשר יחד עם התקופה שבמשכה היה אותו אדם חבר לחיל מאותם חילות האמורים לעיל, עולה לכדי חמש-עשרה שנה;

מס' 1 ל'ש' 1945.

(III) למרות כל דבר הכלול בפסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 1 של פקודת רופאי-השיניים, 1945 — להעניק לאדם כזה תעודת-היתר לעסוק בריפוי שיניים, אם היה אותו אדם עוסק בפלשתינה (א"י) בריפוי-שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים, במשך אותה תקופה, אשר יחד עם התקופה שבמשכה היה אותו אדם חבר לחיל מאותם חילות האמורים לעיל, עולה בסך-הכול לכדי חמש שנים משבע השנים עובר לתאריך שחרורו, פטרו או שילוחו מחיל כל-שהוא מאותם חילות האמורים לעיל.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת מסחר עם האויב (תיקון מס' 2).

מס' 68 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המסחר עם האויב, 1939.

חוק יוחק ביד הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המסחר עם האויב, 1939, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

2. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס בה, מיד לאחר סעיף 16 שבה (כפי שחוקק בפקודת-תחיקת ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945), הסעיף הבא, כסעיף 17:—

הכנסת סעיף חדש
לפקודה העיקרית
כסעיף 17.
מס' 30 לש' 1945.

17.—(1) אפוטרופוס על רכוש האויב לא יהיה אחראי בגין או בגלל כל פעל שעשאוהו — או כל אי-עשייה שהקרוה — סוכניו בין לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריו, אלא אם נתנו אותו אפוטרופוס על רכוש האויב, או פקיד הפועל מטעמו, הרשאה באופן מיוחד על אותם פעל או אי-עשייה.

(2) לא האפוטרופוס על רכוש האויב, ולא פקיד הפועל מטעמו, לא יהיו כפויים לכל אחריות בגין או בגלל כל —

"הגנת אפוטרופוס
על רכוש האויב
ופקידיו, והקניית
תוקף.

(i) פעל שנעשה, או

(ii) אי-עשייה שהוקרתה, או

(iii) הכרעה, הרשאה, הוראה או צו, שניתנו — בין לפני

מס' 68 לש' 1947.

תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריו — בהמשך, או בהמשך מיומר, לכוחות ולחובות שהוענקו לאותו אפוטרופוס על רכוש האויב בפקודה הזאת, או בכל צו שניתן לפיה, אם נעשה הפעל, הוקרתה אי-העשייה, או ניתנו ההכרעה, ההרשאה, ההוראה או הצו בתום לבב, וכל אותם פעלים שנעשו, אי-עשיות שהוקרו, או הכרעות, הרשאות, הוראות וצווים שניתנו, לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, יהיו רואים אותם כאילו נעשו, הוקרו או ניתנו, הכול לפי העניין, באופן תקף (ח"ו קמוצה; קו"ף צרוייה).

מס' 68 לש' 1947.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.